

[Thomsen.]

gende Forslag er næsten paa alle Maader denne Plans Modsætning. Ikke Tale om Rentabilitet og for Resten præget af Tilfældigheder og Uligheder, og tilmed er disse Uligheder langt fra i de vanskeligst stilledes Favør.

Imidlertid, Landbruget tvinges efterhaanden til at tage mod de Smuler, som falder fra Regeringens Bord, og mange er desværre ved at affinde sig med Forholdene og ræsonnerer som saa: Faar man ikke det, man elsker, maa man elske det, man faar! Om man virkelig gennem det foreliggende Forslag kan vente at faa noget, der er værd at elske, ja, det er en Sag for sig.

Med Hensyn til Afsnit IV, der indeholder Dækningsbestemmelserne, skal vi ikke gøre mange Ophævelser, i Særdeleshed ikke, hvis der kan findes en Form, saa de, der i Læ af Valutacentralen og Valutarestriktionerne har haft en Fordel, kommer til at betale klækkeligt for det. Umoralsk og urimeligt er det i Virkeligheden, at der i en saadan Krisetid, hvor selv flittige Mennesker trods Slid og Slæb ikke kan klare sig, alligevel er mange, der tjener som i Krigens vildeste Gullaschperiode. At det sker paa stræbsomme Hjems Bekostning, er der aldeles ingen Tvivl om. Her vil en kraftig Merindkomstskat rigtig være paa sin Plads.

Vor Stilling til det endelige Lovforslag er afhængig af, om man vil tage Hensyn til de beskedne Ønsker, jeg her har gjort mig til Talsmand for. Vi vil ikke under de forhaandenværende Omstændigheder modsætte os Foranstaltninger, der betyder nok saa lille et Skridt i den rigtige Retning, naar de kan medvirke til at holde truede Hjem oven Vand.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg takker Socialdemokratiets og Det radikale Venstres Ordførere for den uforbeholdne Tilslutning, de i Gaar gav dette omfattende og vidtrækkende Forslag. Jeg takker ogsaa Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Clausager, for den Anerkendelse, han paa mange Maader ydede Konverteringsafsnittets Affattelse og Indhold, og jeg vil dertil knytte Haabet om, at det nu maa vise sig, at den ærede Ordførers velvillige Ord om Konverteringen denne Gang ikke blot er af teoretisk Karakter, men at man forstaar, at det i denne Sag i særlig Grad gælder, at vil man Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne.

Jeg siger dette i Anledning af det ærede Medlem Hr. Clausagers Udtalelse om, at det var Regeringspartierne og ikke Partiet

Venstre, der hindrede Konverteringens Gennemførelse i Sommer. Forholdet var i Sommer dette, at man inden for Partiet Venstre sagde, at man vilde Maalet, Konverteringen, men at man ikke vilde gøre de Skridt, der er Betingelsen for, at en Konvertering af denne Karakter kan gennemføres og lykkes. Jeg understreger dette sidste særligt i Anledning af det ærede Medlem Hr. Clausagers Betæneligheder i Gaar ved at knytte Konverteringen sammen med en Sænkning af Indskudsrenten. Forholdet er dette, at vil man en Konvertering af det Omfang, der her er Tale om, og med den Risiko, der knytter sig dertil, maa en saadan Konvertering underbygges, og det sker ved ad forskellige Veje at øve Indflydelse paa Pengeanbringelsens Udbyttemuligheder andetsteds.

Derfor er Nedsættelsen af Indskudsrenten og Aktieudbytteafgiften nødvendige rationelle Led i denne Konverteringspolitik. Jeg har jo set, at man, siden dette Lovforslag blev forelagt, fra forskellige Sider har ment at kunne benægte dette for Aktieudbytteafgiftens Vedkommende, idet man over for den har væbnet sig med den populære Forklaring, at naar f. Eks. Obligationer afhændes og der købes Aktier i Stedet, vender Pengene tilbage igen, idet Manden, der sælger Aktierne, faar lige saa mange Penge, som Køberen kommer af med. Jeg afviser dette Argument som ganske overfladisk. For det første er der ingen, der ved, om ikke netop en stærk Efterspørgsel efter Aktier med deraf følgende Stigning i Aktiekurserne fører til, at Aktionærer foretrækker at realisere en betydelig Kursgevinst, som giver Baggrund for Indsættelse af Penge i Pengeinstitutterne, i den Hensigt at forholde sig afventende over for hele den pengemæssige Udvikling, hvorved altsaa disse Beløb undrages Obligationsmarkedet. Og dernæst er det nu engang saaledes, at Kursniveauet paa henholdsvis Obligations- og Aktiemarkedet maa påvirkes ved en Ændring af det indbyrdes Forhold mellem disse Papirers Udbytte. En saadan Ændring, som en Konvertering jo medfører, er — alt andet lige — ensbetydende med større Efterspørgsel efter Aktier og mindre Efterspørgsel efter Obligationer.

Aktieafgiftens Formaal er at afbalancere denne Forskydning i det indbyrdes Forhold, som ellers vilde opstaa. Jeg forstod da ogsaa, at Venstres anden Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kyed, i Hovedsagen var indforstaaet med denne Opgave, som en Aktieudbytteafgift konverteringsmæssigt set her har.